

Bilag til Bet. o. Lovf. om Anvendelse af det nye Garnisonssygehus paa Nørrefællad.

udover en Kasket. Det forekommer mig ikke usandsynligt, at den almindelige danske Lægeforening kunde tænkes at fraraade sine Medlemmer at søge disse Stillinger. Og nu Marinelægerne af 2den Grad. Man har tænkt sig at anvende værnepligtige Læger. Men hvor vil man faa dem fra? Det er kun faa af de værnepligtige Underlæger, der er Kandidater, naar de kommer i Tjenesten. Hvem siger, at man kan faa disse til frivilligt at paatage sig Tjeneste, og vil man tvinge dem dertil, saa vil det hurtigt vise sig, at man ingen Underlæger faar, idet de unge Mennesker da kan gaa ind som alle andre og aftjene Værnepligten i 20-Aars Alderen som Soldater, paa et Tidspunkt, hvor de ikke kan faa Vedtegning L., og da de ikke kan genindkaldes uden med deres Aargang, vil man hurtigt komme ud for en prekær Situation.

Det er Statens *Pligt* at sørge for, at dets Militær bliver godt behandlet i Sygdomstilfælde, og det er det saa meget mere, som største Delen af Militæret er de værnepligtige unge Mennesker, som ikke frivilligt er blevet Soldater, men er tvunget til at tjene Fædrelandet. Det er derfor en Nødvendighed at have dygtige og paalidelige Militærlæger, og det er endnu mere nødvendigt i Marinen end i Hæren. En Militærlæge kommet let til at staa i en vanskelig Situation, naar han er til Søs og alene. Han maa tage Bestemmelser, som kan dreje sig om Liv eller Død. Han har ingen at raadføre sig med. Ikke helt sjældent hænder det f. Eks., at han kommer til at staa overfor Tilfælde af Blindtarmsbetændelse, hvor det kan dreje sig om faa Timer, om en Operation skal kunne lykkes. Et saadant Tilfælde indtraf i Sommer i et af Grønlandske Handels Skibe. Her kunde Lægehjælp skaffes blandt andet fra „Islands Falk“, men det er jo ikke altid saa heldigt. Det er vigtigere at have de dygtigste Læger for Marinen, end det er for Hæren. Hærens Læger vil jo aldrig behøve at staa alene. En erfaren Læge om Bord fremmer ogsaa Skibenes Tjeneste ved sin blotte Tilstedeværelse, idet Folkene ikke saa let kan undrage sig Tjenesten ved at foregive ikke eksisterende Lidelser. Det er kort sagt uforsvarligt at ødelægge den gode Ordning af Marinens Lægeforhold, som vi nu har, og indføre en helt igennem utilfredsstillende Ordning.

Marinens Lægevæsen er jo foruden paa de faa faste Læger baseret paa Reserve-læger. Med den nuværende Ordning, hvor man, naar de ikke sejler, kan anvende dem til Tjeneste paa Hospitalet og anden Tjeneste og saaledes udvikle og forøge deres Kundskaber, kan man beholde dem flere Aar ad Gangen og stole paa dem. Ved den foreslaaede Ordning faar man (hvis man overhovedet faar nogen) Folk, om hvem man intet ved, og som man derfor ikke kan stole paa.

Man plejer at sige „Billigt, men daarligt“. Om den af Ministeriet foreslaaede Ordning af Marinens Lægevæsen maa man sige „Dyrt, men daarligt“. Om den Ordning, som baseres paa Bibeholdelse af Marinehospitalet og Søværnets nuværende Lægekors, kan man sige „Billigere, men godt“.

Jeg anmoder om, at denne Skrivelse maa tilstilles Udvalget, som behandler de militære Lovforslag.

Bornemann.